

Sygn. akt II Ka 58/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 lutego 2016 r.

Sąd Okręgowy w Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSO Mariola Krajewska - Sińczuk

Protokolant st. sekr. sąd. Anna Sieczkiewicz

po rozpoznaniu w dniu 29 lutego 2016 roku

sprawy H. M.

obwinionego o wykroczenie z art. 156 §1 kw i inne

z powodu, apelacji wniesionej przez obrońcę obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Garwolinie

z dnia 2 października 2015r., sygn. akt II W 631/14

zaskarżony wyrok uchyla i na podstawie art. 5§1 pkt 4 kpw w zw. z art. 45§1 kw postępowanie w sprawie H. M. umarza wobec przedawnienia karalności wykroczeń; stwierdza, że koszty procesu w sprawie ponosi Skarb Państwa.

Sygn. akt II Ka 58/16

UZASADNIENIE

H. M. został obwiniony o to, że:

I. W dniu 05 grudnia 2013r. około godz. 13.00 w miejscowości B. gm. G. umyślnie wjechał ciągnikiem rolniczym na działkę należącą do J. T. powodując uszkodzenie 15 metalowych prętów powbijanych w ziemię stanowiących wyznaczenie linii ogrodzenia, powodując szkodę w wysokości 200 zł.

II. w miejscu i czasie j.w. wjeżdżając ciągnikiem rolniczym na działkę należącą do J. T. umyślnie uszkodził 20 sztuk sadzonek świerku oraz zaorał część działki, czym spowodował straty w wysokości 500 zł.

tj. o czyn z art. 124 § 1 kw i art. 156 § 1 kw w zw. z art. 9 § 2 kw

Sąd Rejonowy w Garwolinie wyrokiem z dnia 02 października 2015 r., sygn. akt II W 631/14:

I. obwinionego **H. M.** uznał za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów, wyczerpujących dyspozycję art. 124 § 1 kw i art. 156 § 1 kw, z tym, że w przypadku czynu z pkt I przyjął, że szkoda wyniosła 276 złotych 60 groszy, a w przypadku czynu z pkt II 140 złotych i za te czyny na podstawie art. 124 § 1 kw w zw. z art. 9 § 2 kw w zw. z art. 24 § 1 i 3 kw wymierzył obwinionemu łącznie karę grzywny w kwocie 400 zł /czterystu złotych/;

II. na podstawie art. 124 § 4 kw orzekł wobec obwinionego obowiązek zapłaty na rzecz J. T. kwoty 276,00 zł /dwieście siedemdziesiąt sześć złotych sześćdziesiąt groszy/, stanowiącej równowartość wyrządzonej czynem z pkt I szkody;

III. na podstawie art. 156 § 3 kw orzekł wobec obwinionego na rzecz J. T. kwotę 140 zł /sto czterdzieści złotych/ tytułem nawiązki;

IV. zasądził od obwinionego na rzecz skarbu Państwa kwotę 140 zł /stu czterdziestu złotych/ tytułem kosztów postępowania.

Apelację od przedstawionego wyżej wyroku wniósł obrońca obwinionego, zaskarżając go w całości i zarzucając mu:

1. w zakresie czynu z art. 124 § 1 kw – na podstawie art. 438 pkt 3 kpk w zw. z art. 109 § 2 kpw - błąd w ustaleniach faktycznych, przyjętych za jego podstawę, a mający wpływ na treść wyroku, przez ustalenie, że H. M. dopuścił się wykroczenia stypizowanego w art. 124 § 1 kw, w sytuacji, gdy brak jest materiału dowodowego bezspornie potwierdzającego, iż obwiniony uszkodził pręty metalowe, które wg pokrzywdzonego pochodziły z budowy i brak jest informacji na temat ich stanu sprzed daty zdarzenia oraz czyn polegający na najechaniu traktorem na pręty spowodowałby uszkodzenia tego typu, co przedstawione na dokumentacji zdjęciowej;

2. w zakresie czynu z art. 156 § 1 kw – na podstawie art. 438 pkt 1 kpk w zw. z art. 109 § 2 kpw – naruszenie prawa materialnego poprzez błędną wykładnię i przyjęcie, iż uszkodzenie sadzonek stanowi znamię wykroczenia z art. 156 § 1 kw, w sytuacji, gdy przepis penalizuje jedynie zniszczenie.

Podnosząc powyższe zarzuty obrońca obwinionego wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i umorzenie postępowania.

Na rozprawie odwoławczej oskarżyciel posiłkowy wniósł o utrzymanie zaskarżonego wyroku w mocy.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja obrońcy obwinionego okazała się o tyle zasadna, o ile doprowadziła do umorzenia postępowania w sprawie H. M. wobec przedawnienia karalności obu wykroczeń. Z całą stanowczością wskazać przy tym należy, iż w dacie wydania wyroku przez Sądu I instancji przedawnienie karalności tych wykroczeń jeszcze nie nastąpiło.

Wobec faktu, iż do popełnienia czynów przypisanych H. M. doszło w dniu 05 grudnia 2013 r., zaś postępowanie wszczęto w dniu 24 kwietnia 2014 r. (k. 9), przyjąć należało, że karalność wykroczeń ustala z końcem dnia 05 grudnia 2015 r., albowiem z upływem tego dnia upłynęły 2 lata od popełnienia tychże czynów (art. 45 § 1 kw).

W tym stanie rzeczy, w związku z okolicznością, iż doszło do zaistnienia negatywnej przesłanki procesowej w postaci przedawnienia orzekania (art. 5 § 1

pkt 4 kpw), stanowiącej zarazem bezwzględną przyczynę odwoławczą z art. 104 § 1 pkt 7 kpw, Sąd Okręgowy umorzył postępowanie w sprawie, zaś na podstawie art. 118 § 2 kpw stwierdził, że koszty procesu poniesie Skarb Państwa. Powyższe sprawiło, że bezprzedmiotowym stało się poddanie analizie argumentacji wysuniętej przez apelującego.

Z tych wszystkich względów Sąd Okręgowy orzekł, jak w wyroku.